

Meditatie

'Schorriemorrie'

(n.a.v. Jesaja 1: 3)

In de Godsdienstige opvoeding die ik van thuis heb meegekregen waren kerststallen op z'n zachts nogal verdacht.

Ook de kerststal hoorde volgens mijn ouders bij de goedkope romantiek rond Kerst, een romantiek die uiteindelijk alleen maar afleidt van het werkelijke heilsfeit van het kerstfeest: Jezus, de geboren Verlosser van de wereld.

Beeldjes van een engel hier en daar, van herders, Jozef en Maria en een kindje in een kribbe. En wat de dieren betreft: naast wat meegelopen schapen misschien toch wel prominent een verdwaalde *os en ezel*.

Om u en jou gerust te stellen: ik begrijp dat bezwaar tegen de kerststal van vroeger, van thuis eigenlijk wel een beetje.

Engelen, moet je eigenlijk so wie so niet afbeelden; door ze af te beelden kleiner je in feite deze machtige hemelboden. En maak je per saldo de God van de engelen Zelf te klein!

En als het over het Kindje Zelf gaat... Het Kindje in de kribbe is bepaald geen Kind gebleven. Via Zijn overwinning op Golgotha en Zijn opstanding uit de doden die daar wel op moest volgen is het Kindje Jezus nu de almachtige Koning op de troon bij God! Nee, de Koning van alle koningen en Here van alle heren past niet meer in de kribbe. Misschien valt met beeldjes van herders in de kerststal en van Jozef en Maria nog wel het best te leven.

En die os en ezel dan? Hoe zij die in de kerststal verzeild geraakt?

Nou vreemd genoeg zijn die echt Bijbels gezien op hun plaats.

Wanneer je het natrekt in de kerkgeschiedenis, kom je uit bij de bekende en Godvrezende Franciscus van Assisi. Dicht bij zijn God als Schepper en bij zijn Heiland als Verlosser levend had Franciscus de gewoonte om, als er geen mensen waren om te luisteren, de boodschap van Gods reddende evangelie te preken voor de dieren! Dat deed Franciscus vanuit zijn dierenliefde; ja maar ook vanuit het besef dat de hele schepping zucht als in barensnood (Rom. 8) en uitziet naar de verlossing van Gods kinderen.

Franciscus van Assisi had de moed en visie om de os en ezel een plaats in de kerststal te geven.

Ja en... Franciscus van Assisi, maar dat is toch zeker de Bijbel niet.

Nou hoop ik dat je die verzen uit Jesaja 1 erbij gelezen hebt. Want daar komen we de os en ezel uit de kerststal tegen.

Os en ezel! In het Hebreeuws: *sjoor-we-chamoor*

Sjoor is in het Hebreeuws os! En *chamoor* ezel!

Sjoor we chamoor! Os en ezel!

In Jesaja 1 stelt God *stomme* dieren (dat stom is niet dieronvriendelijk bedoeld, maar dieren kunnen nu eenmaal niet met hun Maker communiceren) ons mensen ten voorbeeld.

"Een rund kent zijn eigenaar en een ezel de krib van zijn meester, maar Israël heeft geen begrip, mijn volk geen inzicht."

Als het om dankbaarheid en genegenheid gaat tegenover hun verzorger winnen de os en de ezel het glansrijk van Gods eigen volk Israël En ook van ons mensen die nog wel naar Gods beeld en gelijkenis zijn geschapen.

Dat is nogal beschamend. Rund en ezel vertegenwoordigen in de kerststal de dierenwereld die – zij het onbewust – in de kribbe de Koning van de Joden en de Verlosser van de wereld aanbidden.

Daar zit een geweldig appèl in! We blijven toch niet achter bij rund en ezel in onze dwaasheid om eigen leven vast te houden en te weigeren om Jezus Christus te erkennen en te aanbidden...?

Nee, je bent blijkbaar niet alleen een rund wanneer je met vuurwerk stunt. Je bent in feite nog minder dan een rund, wanneer je Jezus Christus niet aanbidden wilt en kunt.

En de ezel? Die hoeft het geen twee gezegd te worden!

Moeten rund en ezel ons dan voorgaan in het Koninkrijk van God?!

Sjoor-we-chamoor. Wanneer je goed luistert, dan horen we deze rund en ezel terug in ons 'schorriemorrie', een woord dat uit de Amsterdamse Joodse Jordaanwijk stamt.

En weet je hoe het woordenboek 'schorriemorrie' omschrijft? Nee, dat zijn niet zulke fraaie woorden: *gepeupel*, *uitschot*.

Ineens krijgen rund en ezel nog weer een andere dimensie. De geboren Verlosser van hemelse komaf schaamt zich blijkbaar niet voor schorriemorrie. Blijkbaar is Hij juist voor zulk zondig 'uitschot' gekomen. Om zulke zondaren te redden en zalig te maken! Wat een genade!

Nee, wij mensen zijn geen veredelde zoogdieren. We zijn koningskinderen, geschapen als kroon op Gods schepping.

Maar als gevallen mensen kunnen we in de leer bij rund en ezel (Jesaja 1) als het gaat om af- en aanhankelijkheid van onze Schepper en Verlosser. En als gevallen mensen... moeten we toch maar eens van

onze zelfgemaakte tronen afkomen. Schorriemorrie, dat zijn we door eigen schuld geworden.

En toch geen nood: want voor zulk 'schorriemorrie' is Jezus Christus geboren en gekomen. Ja, Hij schaamt zich niet om 'schorriemorrie' zijn broeders te noemen. (naar Hebr. 2: 11)

Komt laten we aanbidden!

Deze Koning!

J. Breman